

на схеми за социална сигурност на заети лица, самостоятелно заети лица и членове на техните семейства, които се движат в рамките на Общността, да се тълкува в смисъл, че допуска държава членка да прекрати плащането занапред и да иска възстановяването на всички плащания за отпусната по националното ѝ право пенсия за старост на гражданин на тази държава, когато предвидените в текста на регламента изисквания са налице само към датата на отпускането на пенсията, и по съображения, основани само на националното право, според които към датата на отпускането на пенсията не е прекратено осигуряването на лицето в друга държава членка, признат е осигурителен стаж чрез заплащане на осигурителни вноски по националното право, без да се вземат предвид завършени към датата на отпускане на пенсията осигурителни периоди в друга държава членка и без да се излагат съображения, че е следвало да се определи различен размер на пенсията?

В случай че е допустимо възстановяването на плащанията на пенсията, то следва ли от принципите за равностойност и ефективност по правото на Европейския съюз, че се дължи и лихва, когато по националното право на държавата членка не се предвижда лихва при възстановяване на пенсия, отпусната по международен договор?

(¹) ОВ L 149, стр. 2; Специално българско издание: глава 5, том 1, стр. 26

Преюдициално запитване, отправено от Административен съд Велико Търново (България) на 4 март 2013 година — „ФИРИН“ ООД/Дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика“ — Велико Търново

(Дело C-107/13)

(2013/C 129/19)

Език на производството: български

Запитваща юрисдикция

Административен съд Велико Търново

Страни в главното производство

Жалбоподател: „ФИРИН“ ООД

Ответник: Дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика“ — Велико Търново

Преюдициални въпроси

1. Следва ли в случаите като този в главното производство, при които е приспаднало веднага и ефективно ДДС, свързано със заплатен аванс срещу бъдеща и ясно идентифицирана облагаема доставка на стоки, взаимосвързаното тълкуване на разпоредбите на чл. 168,б.А вр. с чл. 65, чл. 90, т.1 и чл. 185, т.1 от Директива 2006/112/ЕО (¹) на Съвета от 28 ноември 2006 година относно общата система на данъка върху добавената стойност да обуслови извод, че правото на приспадане не трябва да се признава към момента на упражняването му с оглед на неизпълнението по обективни и/или субективни причини на главната престация съобразно условията на доставката?

2. Следва ли в резултат от това взаимосвързано тълкуване и при съобразяване на принципа за неутралността на ДДС изводът, че има (съответно няма) значение в тази ситуация обективната възможност на доставчика за корекция на фактурираните ДДС и/или основа по фактурата по реда на националния закон и как такава корекция би повлияла върху отказа да се признае първоначалното приспадане?

3. Позволява ли тълкуването на разпоредбите на чл. 205 във връзка с чл. 168 б.А и чл. 193 с оглед и на съображение 44 от Директива 2006/112/ЕО на Съвета от 28 ноември 2006 година относно общата система на данъка върху добавената стойност на държавите членки да отрекат приспадане на ДДС на получател на доставка чрез използване само на критерии, приети от самите тях в националния закон, според които се определя задължение за различен от плащане на данъка субект и при положение че в такъв случай крайният данъчен резултат би бил различен от резултата, при който определените от държавата членка правила биха били спазени стриктно?

4. В случай че отговорът на третия въпрос е положителен, при прилагането на чл. 205 от Директива 2006/112/ЕО на Съвета от 28 ноември 2006 година относно общата система на данъка върху добавената стойност, допустимо и съвместимо ли е с принципите на ефективност и пропорционалност национално законодателство като разглежданото в главното производство, което въвежда солидарна отговорност за ДДС чрез ползването на презумпции, чиито предпоставки представляват не наличие на пряко установими обективни факти, а формулиране на правни институти на гражданското право, споровете по повод на които се решават окончателно по друг процесуален ред?

(¹) ОВ L 347, стр. 1; Специално българско издание: глава 9, том 3, стр. 7

Иск, предявен на 11 март 2013 г. — Европейска комисия/Унгария

(Дело C-115/13)

(2013/C 129/20)

Език на производството: унгарски

Страни

Ищец: Европейска комисия (представители: С. Barslev и А. Sipos)

Ответник: Унгария